

[Kirkegaard.]

gjorde nogle bemærkninger om det samme spørgsmål og kom for så vidt til det modsatte resultat af det, jeg er kommet til. Jeg ved, at der om dette spørgsmål hersker en del uklarhed landet over, og derfor vil jeg gerne høre en udtalelse af den højtærede minister.

Selv om jeg for så vidt aldrig har været helt tilfreds med vore hidtidige kornlove, kan jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse. Situationen i år egner sig ikke rigtig til større ændringer, idet vi jo ikke kender så meget til de fremtidige forhold, vi skal arbejde under, når vi — hvad jeg venter vi gør — bliver medlem af det store europæiske markedsområde.

Forslaget om ændring af loven om afsætning af danske landbrugsvarer er jo reelt, sådan som det også er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, af teknisk karakter. Når jeg skal gøre et par bemærkninger om dette lovforslag, så er mit udgangspunkt, at landbruget principielt har samme ret som alle andre erhvervsgræne i vort land til ved salg på hjemmemarkedet at få dækket dokumenterede produktionsomkostninger. Landbruget har den ret — om det skal der ingen tvivl være — men den er noget vanskelig at bruge for landbruget, fordi erhvervet jo består af så mange enheder. Det går meget lettere for de brancher, de fabriksvirksomheder, som ikke har så mange produktionssteder inden for området, inden for branchen. Som stillingen er nu, har landbruget meget svært ved at benytte den ret, som loven giver muligheder for.

Derfor mener jeg, det er nødvendigt, at vi gennemfører det lovforslag, som her er til behandling. Først så kan landbruget ligesom andre erhverv efter monopoltilsynets sædvanlige regler gennemføre godkendte hjemmemarkedspriser. Jeg undrer mig faktisk kun over, at landbruget ikke for længst har fremsat ønske om den ændring, vi her behandler.

Om sådanne ændrede hjemmemarkedspriser har jeg, når jeg har haft lejlighed dertil, spurgt mig for, også inden for byområderne, og jeg har faktisk ingen mødt, der har ment, at man kan stille det krav til landbruget, at det skal sælge sine varer på hjemmemarkedet med tab.

Selv om monopoltilsynet vil godkende en stigning på visse, måske på alle landbrugets varer — det kan jeg på forhånd ikke vide noget sikkert om — er jeg ret sikker på, at forbrugerne her i landet fremdeles, som de er vant til, vil få leveret førsteklasses varer til priser, som er lavere end i næsten alle andre lande. Jeg lægger vægt på, at alle forstår, at det ikke er folketinget, der fastsætter landbrugets hjemmemarkedspriser, men et uvildigt nævn, monopoltilsynet. Og det er landbrugets organisationer, der tager ansvaret for, i hvilket omfang de givne muligheder under skiftende markedsforhold bør udnyttes.

Hvis de bestemmelser, som vi her er ved at gennemføre, kan sætte landbruget i stand til at fortsætte den meget kostbare modernisering, rationalisering og mekanisering, som erhvervet har påbegyndt, og som erhvervet måske står midt inde i, har vi nået en hel del. Denne proces er ganske simpelt en forudsætning for, at landbruget kan klare kommende års konkurrence på de markeder, hvor varerne nu engang skal afsættes. Hvis nogen nærer tvivl om, at den proces bliver gennemført, så tror jeg denne tvivl er ganske ubegrundet. Alene mangelen på arbejdskraft tvinger landbruget til at gennemføre en sådan rationalisering.

Må jeg så slutte med at sige, at jeg tror, at den støtte, vi her er ved at gennemføre, er en bedre form end det konstante statstilskud til alle landbrug. Hvis man vil forsøge at holde landbruget rentabelt på denne måde, altså gennem konstante statstilskud, så undgår vi sikkert ikke alvorlige indgreb på andre områder, f. eks. bestemmelser om, at ejendomspriserne skal godkendes af det offentlige, hvad slet ikke er ukendt i andre lande. Det synes jeg vi skal prøve på at undgå her og derfor anbefale de foreliggende lovforslag.

Morten Lange: Det er jo ikke noget overraskende, at vi skulle have en ny kornlov. Det har vi været plaget med nu i en årække, og det bliver den måske ikke bedre af. Men det er interessant at se, at denne kornlovs virkning i kraft af brødkornsgarantierne allerede har vist sig ved, at det tilsåede brødkornsareal i år er vokset med yderligere en halv snes tusind hektar. Og det er så morsomt at læse bemærkningerne